

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/32/2022
Identifikačné číslo spisu: 6020200417
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:6020200417.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: I. L. B. M.. X. X. XXXX, Q. R. Č.. XXXX/X R., právne zastúpený JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom so sídlom Klincová č. 35, Bratislava, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10 Bratislava, v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. 10. 2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 30Sa/15/2020-33 zo dňa 19. 8. 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vec postupuje veľkému senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e

1. Rozsudkom č. k. 30Sa/15/2020-33 zo dňa 19. 8. 2021 Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 580 306 6159 0 zo dňa 12. 10. 2020 (ďalej preskúmané rozhodnutie), ako aj prvostupňového rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie číslo 580 306 6159 0 zo dňa 9. 5. 2019 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).
2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná priznala žalobcovi predčasný starobný dôchodok podľa § 67 ods. 1, § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o sociálnom poistení) v sume 344,30 EUR mesačne. Suma predčasného starobného dôchodku bola určená bez toho, aby pre priznanie predčasného starobného dôchodku bola zhodnotená doba služby policajta 15 rokov a 5 dní služby.
3. V preskúvanom rozhodnutí žalovanej zo dňa 12. 10. 2020 žalovaná konštatovala, že zosúladila svoju aplikačnú prax so zovšeobecným názorom Najvyššieho súdu SR deklarovaným v jeho rozsudkoch, ktoré sa vzťahujú na poisťencov, ktorým sa podľa § 274 zákona o sociálnom poistení zachovávajú nároky so zaradením služby do prvej alebo druhej kategórií funkcií a získali potrebnú dobu služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na dôchodkovú dávku z osobitného systému dôchodkového zabezpečenia. Na sumu predčasného starobného dôchodku nie je možné započítať dobu výkonu služby a hrubé zárobky, pretože Československá federatívna republika sa v roku 1991

zaviazala prijímať záväzky z Dohovoru č. 128 týkajúce sa len časti III - starobného dôchodku. Rozhodnutím Ministerstva vnútra SR zo dňa 23. 12. 2008 bol žalobcovi priznaný od 1. 12. 2008 výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Účastníkovi bola na určenie sumy výsluhového dôchodku celkovo zhodnotená doba služobného pomeru 15 rokov a 5 dní. Pretože účastník získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, v súlade s § 255 ods. 5 sa doba zhodnotená pre nárok na výsluhový dôchodok od 1.10.1984 do 1.3.1985 a od 1.5.1994 do 30.11.2008 nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia a preto nebola pre nárok na starobný dôchodok zhodnotená. Poukázala pritom na rozsudok NS SR sp.zn. 7Sk/20/2019 zo dňa 24. 6. 2020, kde bolo rozhodované v obdobnej veci.

4. Na základe správnej žaloby správny súd rozhodoval v poradí prvým rozsudkom sp.zn. 30Sa/14/2019 zo dňa 21. 5. 2020, ktorým rozhodnutie žalovanej zo dňa 19. 9. 2019 zrušil. Dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej bolo nedostatočne odôvodnené a že žalobca nedostal od žalovanej zrozumiteľnú odpoveď na jeho odvolacie námietky, navyše vychádzala z nesprávneho záveru, že Dohovor č. 128 sa nevzťahuje na predčasný starobný dôchodok a že je vylúčené použitie judikatúry Najvyššieho súdu SR týkajúcej sa výpočtu starobného dôchodku na predčasný starobný dôchodok. Po zrušení rozhodnutia správnym súdom žalovaná opätovne rozhodla tu preskúmaným rozhodnutím zo dňa 12. 10. 2020. V odôvodnení svojho rozhodnutia zotrvala na svojom pôvodnom právnom názore, ktorý podporila rozsudkom NS SR sp.zn. 7Sk/20/2019 zo dňa 24. 6. 2020, kde bolo rozhodované v obdobnej veci.

5. Správny súd sa v napadnutom rozsudku stotožnil s právnym názorom žalovanej, hoci vo svojom predchádzajúcom rozsudku uviedol, že jej závery neboli správne. Za podstatné vo vzťahu k prv vyslovenému právnemu názoru považoval rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Sk/20/2019 zo dňa 24. 6. 2020, na ktoré odkázala žalovaná. Toto rozhodnutie bolo vydané po rozhodnutí správneho súdu vo veci predchádzajúcej správnej žaloby žalobcu. Najvyšší súd preskúmaval rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ktorého východiskové závery boli rovnaké ako závery správneho súdu v poradí prvom zrušujúcom rozsudku zo dňa 21. 5. 2020. Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí však dospel k záveru, že takáto argumentácia neobstojí. Po oboznámení sa s týmto rozhodnutím najvyššieho súdu je zrejmé, že toto rozhodnutie sa týka skutkovo a právne obdobnej situácie, aká je riešená vo veci žalobcu, kým iné rozhodnutia, z ktorých správny súd vychádzal pri svojom predošlom rozhodnutí, sa týkali prípadov skutkovo a právne odlišnejších. Preto správny súd považoval rozhodnutie najvyššieho súdu zo dňa 24. 6. 2020, ako rozhodnutie vydané v časovo najbližšom období predchádzajúcom rozhodovaniu správneho súdu, za zásadné, v dôsledku čoho došlo aj k odchýleniu sa od právneho názoru, ktorý vyslovil správny súd vo svojom predošlom rozhodnutí.

6. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku odchyľil od svojho pôvodného právneho názoru vyjadreného v jeho rozsudku zo dňa 21. 5. 2020, čo má byť odôvodnené zmenou judikatúry. Poukázal na právne názory žalovanej, ktorá vychádzala z rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 7Sk/20/2019 zo dňa 24. 6. 2020. Uviedol, že žalobca vôbec nežiadal zníženie dôchodkového veku ani určenie sumy dôchodkovej dávky podľa predpisov účinných pre 1. 1. 2003 podľa § 274 zákona o sociálnom poistení. Žalobca argumentoval aj niektorými rozhodnutiami najvyššieho súdu týkajúcimi sa predčasného starobného dôchodku, napr. 10So/41/2015 zo dňa 13. 4. 2016. Súd prvej inštancie neposkytol odpoveď na argumenty žalobcu týkajúce sa nezohľadnenia druhej časti ustanovení § 255 ods. 5 a 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Správny súd nekriticky prevzal nesprávny záver žalovanej, ktorá uviedla, že pretože žalobca získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, v súlade s § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení sa doba zhodnotená na nárok na výsluhový dôchodok od 1. 10. 1984 do 1. 3. 1985 a od 1. 5. 1994 do 30. 11. 2008 nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia a preto nebola na nárok na starobný dôchodok zhodnotená. Žalobca nežiadal o starobný dôchodok, ale o predčasný starobný dôchodok a § 255 ods. 5 sa týka len služby do 31. 12. 2003, z čoho vyplýva, že žalovaná ignorovala druhú časť znenia § 274 ods. 5. Poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré umožnili zhodnotenie doby služby pre účely predčasného starobného dôchodku, napr. 9So/59/2011 a 1So/162/2014. Preto je rozsudok v rozpore s ustálenou judikatúrou. Rozhodnutie 7Sk/20/2019 je najnovším a ojedinelým rozhodnutím, ktoré sa

opiera o judikát R 59/2012 a poukazuje na neaplikovateľnosť § 274 na predčasný starobný dôchodok. V skutočnosti judikáty R 59/2012 a R 39/2015 riešia len nemožnosť aplikácie tzv. porovnávacieho výpočtu aj podľa predchádzajúcich právnych predpisov o sociálnom zabezpečení a vôbec neriešia otázku doby dôchodkového poistenia. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že prvostupňové aj preskúmané rozhodnutie súd zruší.

7. Žalovaná sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 2. 11. 2021. Navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

8. Predkladajúci senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote a je prípustná, oboznámil sa s dôvodmi kasačnej sťažnosti a so súdnym a administratívnym spisom.

9. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie, ktorým podľa § 67 ods. 1, § 82 a § 293dx zákona o sociálnom poistení od 5. marca 2019 priznala žalobcovi predčasne starobný dôchodok v sume 334,30 EUR mesačne. V odôvodnení uviedla, že ku dňu vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok k 5. marcu 2019 účastník konania získal 9 691 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo na účely výpočtu predčasného starobného dôchodku je 26,5507 rokov dôchodkového poistenia. Od 5. marca 2019 do dovŕšenia dôchodkového veku účastníka podľa § 65 ods. 2 t. j. do 6. novembra 2020 chýba 612 dní. Suma predčasného dôchodku bola určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia 26,5507 a aktuálnej dôchodkovej hodnoty, znížený o 0,5 %, za každých začatých 30 dní obdobia, za ktoré sa dôchodok znižuje. Za 612 dní sa znížil o 10,50 %. Námietka nezohľadnenia náhradnej služby od 1. 10. 1984 do 1. 3. 1985 a doby služobného pomeru policajta v období od 1. 5. 1994 do 30. 11. 2008 na účely určenia sumy starobného dôchodku nie je dôvodná. Podľa § 274 zákona o sociálnom poistení sa zachovávajú nároky zo zaradenia do výslužby do prvej alebo druhej kategórie funkcií tým poistencom, ktorým bol priznaný príspevok za službu, výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok alebo výsluhový dôchodok. Zachovanie nárokov spočíva v určení zníženého dôchodkového veku a v určení sumy starobného dôchodku aj podľa právnych predpisov určených do 31. 12. 2003. Vzhľadom na to, že ustanovenie § 274 ods. 2 sa nevzťahuje na určenie sumy predčasného starobného dôchodku, ako aj na skutočnosť, že účastníkovi nevznikol nárok na zníženie dôchodkového veku, nie je možné s poukazom na § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 účastníkovi dobu služby pre nárok a pre určenie sumy predčasného starobného dôchodku hodnotiť. Túto skutočnosť potvrdzuje aj to, že predčasný starobný dôchodok nie je uvedený v Dohovore č. 128 a preto neprichádza do úvahy aplikácia čl. 33 ods. 2 Dohovoru. Na určenie sumy predčasného starobného dôchodku nie je možné započítať dobu výkonu služby a hrubé zárobky, pretože vtedajšia Československá federatívna republika sa v roku 1991 zaviazala prijímať záväzky z Dohovoru len pri starobnom dôchodku. Účastníkovi bola na určenie sumy výsluhového dôchodku zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 15 rokov a 5 dní. V súlade s § 255 ods. 5 sa táto doba nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia, a preto nebola pre nárok na starobný dôchodok zhodnotená. Preto mu bolo zhodnotené len obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Poukázala pritom na právny názor Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sk/20/2019.

10. Správny súd tu napadnutým rozsudkom zamietol správnu žalobu s poukazom na zmenu rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu podmienenú rozsudkom sp.zn. 7Sk/20/2019 zo dňa 24. júna 2020, ktorý sa týka obdobnej veci, t. j. priznania predčasného starobného dôchodku poberateľovi výsluhového dôchodku. Konštatoval, že na základe vysloveného právneho názoru najvyššieho súdu zmenil svoje predchádzajúce právne posúdenie v zrušujúcom rozsudku zo dňa 21. 5. 2020 a stotožnil sa s právnym názorom žalovanej, že v prípade priznávania predčasného starobného dôchodku nie je možné do doby dôchodkového poistenia započítať doby získané v osobitnom systéme, ale len vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia.

11. Žalobca v kasačnej sťažnosti poukázal na 2 zásadné skutočnosti: že v danom prípade je aplikácia § 274 zákona o sociálnom poistení nenáležitá, pretože nežiadal o zníženie dôchodkového veku ani o

určenie sumy dôchodkovej dávky podľa predpisov účinných pred 1.1. 2003 a že v prípade predčasných starobných dôchodkov by mala byť prax rovnaká ako pri priznávaní starobných dôchodkov, pokiaľ ide o započítanie doby služby do obdobia dôchodkového poistenia príslušníkov silových rezortov, ktorí poberajú výsluhový dôchodok.

12. Predkladajúci senát kasačného súdu predbežne vyhodnotil tieto námietky žalobcu ako dôvodné. V tejto súvislosti poukazuje na vývoj judikatúry Najvyššieho súdu SR pri preskúvaní rozhodnutí o priznávaní predčasných starobných dôchodkov. Judikatúra najvyššieho súdu sa od roku 2011 uberala tým smerom, že do obdobia dôchodkového poistenia mohli byť započítané aj doby služby, čo sa odôvodňovalo tým, že nebol priznaný priamo výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z., ale len príspevok za službu podľa zákona č. 100/1970 Zb., ktorý sa podľa názoru najvyššieho súdu za výsluhový dôchodok len považoval, resp. výsluhový príspevok podľa § 33 zákona č. 76/1959 Zb. Nebol teda dôvod doslovne aplikovať § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, keďže tento odkazuje v poznámke 2) priamo na zákon č. 328/2002 Z.z., teda nezapočítať doby hodnotené pre nárok na príspevky. Uvedené bolo takto vyhodnotené v rozsudkoch sp.zn. 9So/59/2011 a 1So/162/2014.

13. Predkladajúce senát pritom poukazuje na to, že v tom čase aj samotné započítanie doby služby do obdobia dôchodkového poistenia pri priznávaní starobných dôchodkov príslušníkom silových rezortov (poberateľom príspevkov za službu, výsluhových príspevkov, výsluhových dôchodkov) prešlo určitým vývojom. Najskôr bolo odôvodňované takým istým spôsobom, ako je uvedený vyššie, teda že im neboli priznávané priamo výsluhové dôchodky, ale len príspevky za službu resp. výsluhové príspevky, ktoré sa za výsluhový dôchodok len považovali (napr. rozhodnutie 9So/214/2008, uverejnené v Zbierke pod číslom 55/2011) a z týchto dôvodov preto podľa názoru najvyššieho súdu neexistoval rozumný dôvod, pre ktorý by Sociálna poisťovňa pri posudzovaní nárokov na starobný dôchodok mala použiť § 21 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb, teda nezapočítať do doby zamestnania profesionálnu službu. Následne však postupom času začalo dochádzať k situáciám, kedy bol priznávaný priamo výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Vtedy došlo aj k zmene argumentácie vo vzťahu k priznávaní starobných dôchodkov (napr. rozhodnutie 7So/138/2011, zverejnené v Zbierke pod číslom 83/2013), podľa ktorého priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) bolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky dôchodku. V prípade priznávaní starobných dôchodkov judikatúra ustálila, že je potrebné vypočítať tzv. teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistenia. Za takýchto okolností priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení. Vylúčenie tohto obdobia sa vzťahuje len na určenie výšky invalidného výsluhového dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z.

14. Ako bolo vyššie uvedené, súdna prax pri priznávaní starobného dôchodku poberateľa výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. je už stabilizovaná. Súdna prax však je rozporná, čo sa týka priznávania predčasného starobného dôchodku príslušníkom silových rezortov (poberateľom príspevkov za službu, výsluhových príspevkov alebo výsluhových dôchodkov). Ako bolo vyššie uvedené, najvyšší súd v rozsudkoch sp. zn. 9So/59/2011 zo dňa 25. 4. 2012 a 1So/162/2014 zaujal právny názor, že pri priznávaní predčasných starobných dôchodkov poberateľom príspevku za službu resp. výsluhového príspevku je potrebné doby služby započítať preto, že nebol dôvod aplikovať § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, ktorý odkazuje priamo na zákon č. 328/2002 Z.z., keďže v daných prípadoch priamo výsluhový dôchodok priznaný nebol (ale boli priznané príspevky). Naopak, rozhodnutie sp.zn. 10So/41/2015 vychádza z iného právneho názoru. Započítanie dôb služby neodôvodňuje primárne tým, že bol priznaný príspevok za službu podľa z.č. 410/1991 Zb., nie výsluhový dôchodok, ale konštatuje, že na priznanie predčasného starobného dôchodku je potrebné zaradiť doby služby z rovnakého dôvodu, ako je tomu pri priznávaní starobných dôchodkov poberateľov výsluhových dôchodkov. Najvyšší súd konštatoval, že i keď doterajšia judikatúra rieši len

otázky výpočtu starobného dôchodku, odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom Sociálnej poisťovne, že pri výpočte predčasného starobného dôchodku takýto postup (započítanie do doby dôchodkového poistenia aj dôb hodnotených na určenie výsluhového dôchodku) nie je možný z dôvodu vylúčenia aplikácie Dohovoru číslo 128. Aj predčasný starobný dôchodok je starobnou dávkou v zmysle (názvu aj relevantného čl. 33) Dohovoru a ak by Sociálna poisťovňa takto nepostupovala, nebolo by možné ani po dovŕšení dôchodkového veku dôchodkovú dávku dorátať správne, lebo predčasný dôchodok sa po dovŕšení dôchodkového veku zo zákona stáva starobným dôchodkom (§ 69a ods. 1 zákon o sociálnom poistení). Kasačný súd konštatuje, že tu odvolací súd nezaložil svoj rozhodnutie na tom, že príspevok za službu sa za výsluhový dôchodok len považuje, ale priamo na judikatúre najvyššieho súdu ohľadne priznávania starobných dôchodkov poberateľom výsluhových dôchodkov.

15. Priamo započítaním doby služby do obdobia dôchodkového poistenia pre priznanie predčasného starobného dôchodku poberateľom výsluhových dôchodkov sa zaoberali dve rozhodnutia, a to sp.zn. 7Sk/20/2019 a 7Sk/18/2019. V prvom citovanom rozsudku mal žalobca priznaný výsluhový dôchodok a žiadal o predčasný starobný dôchodok. Najvyšší súd konštatoval, že nie je možné započítať doby hodnotené na nárok na výsluhový dôchodok. Prioritne odkázal na § 274 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení s tým, že zachovanie nárokov zo zaradenia zamestnaní do prvej a druhej pracovnej kategórie sa týka len tých druhov dôchodkov, ktoré boli upravené v právnej úprave do 31. 12. 2003. V nej predčasný starobný dôchodok nebol upravený a preto predčasný starobný dôchodok možno priznať len na základe splnenia podmienok v zákone o sociálnom poistení. Poukázal na rozhodnutie pod R 59/2012 a R 39/2015 (sp. zn. 7So/82/2012). Tieto rozhodnutia sa týkajú len aplikácie § 274 a to porovnávanie výpočtu sumy dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení so zákonom o sociálnom poistení a nárokov vyplývajúcich zo zaradenia do zvýhodnených pracovných kategórií. Netýkali sa aplikácie samotných ustanovení zákona o sociálnom poistení ohľadne započítania doby služby do obdobia dôchodkového poistenia (§ 60 ods. 2 alebo 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

16. Obdobný názor vyslovil najvyšší súd aj v rozsudku sp.zn. 7So/18/2019. Konštatoval, že na rozdiel od rozhodnutia sp.zn. 9So/59/2011, kedy bol žalobcovi priznaný len príspevok za službu, v prípade výsluhového dôchodku je situácia iná. Naproti tomu konštatoval, že ustanovenie § 274 zákona o sociálnom poistení sa nevzťahuje na určenie sumy predčasného starobného dôchodku, ktorý ani nie je uvedený v Dohovore číslo 128, a preto nie je možné hodnotiť doby služobného pomeru na nárok na predčasný starobný dôchodok a pri určení jeho sumy v súlade s čl. 33 tohto Dohovoru.

17. Predkladajúci senát kasačného súdu sa nestotožňuje s vyššie uvedenými názormi najvyššieho súdu pod sp. zn. 7Sk/18/2019 a 7Sk/20/2019. Pokiaľ rozsudok 7Sk/20/2019 odôvodňoval svoj právny názor aplikáciou § 274, ide o prechodné ustanovenie, ktoré pre daný prípad nie je relevantné, pretože sa nerozhoduje o zachovaní nárokov vyplývajúcich zo zákona o sociálnom zabezpečení (skorší dôchodkový vek alebo porovnanie sumy starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení a zákona o sociálnom poistení), ale posudzuje sa aplikácia § 60 ods. 2 resp. § 255 ods. 5 ako prechodného ustanovenia zákona o sociálnom poistení na ten skutkový stav, či aj keď policajt resp. vojak získal obdobie výkonu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok (t. j. bol mu priznaný výsluhový dôchodok), je možné toto obdobie započítať do obdobia dôchodkového poistenia pri priznávaní predčasného starobného dôchodku rovnako, ako je tomu pri priznávaní starobného dôchodku.

18. Podľa názoru predkladajúceho senátu kasačného súdu od priznania predčasného starobného dôchodku je táto dávka svojou povahou dávkou v starobe, čo vyplýva z § 69, podľa ktorého poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok a § 69a zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok. Podľa názoru senátu kasačného súdu možno judikatúru vzťahujúcu sa na priznávania starobných dôchodkov poberateľom výsluhových dôchodkov obdobne aplikovať aj na prípady priznávania predčasných starobných dôchodkov poberateľom výsluhových dôchodkov. Preto by sa do obdobia dôchodkového poistenia pri priznávaní predčasného starobného dôchodku mali

zarátat' aj doby hodnotené na nárok na výsluhový dôchodok. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, aj výsluhový dôchodok je dávka, ktorá má povahu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Potom by vzhľadom na súbeh nárokov na dve dávky rovnakého druhu (dávky v starobe) v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru prichádzalo do úvahy krátenie predčasného starobného dôchodku, a to už pri jeho priznaní, keďže prepočítanie predčasného starobného dôchodku ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku nie je podľa zákona o sociálnom poistení možné (rovnako rozsudok 7So/32/2011), s výnimkou § 69 a ods. 2 (ak dôchodca po priznaní predčasného starobného dôchodku pracoval).

19. Podľa § 22 ods. 1, písm. a/ SSP najvyšší správny súd koná a rozhoduje o kasačných sťažnostiach vo veľkom senáte zloženom z predsedu senátu a šiestich sudcov, ak senát najvyššieho správneho súdu dospel pri svojom rozhodovaní k právnenému názoru, ktorý je odlišný od právneho názoru, ktorý už bol vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho správneho súdu, a vec uznesením postúpil na rozhodnutie veľkému senátu.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov predkladajúci senát kasačného súdu dospel k právnenému záveru, že je možné do obdobia dôchodkového poistenia na účely priznania predčasného starobného dôchodku započítat' dobu služby poberateľa výsluhového dôchodku, pri súčasnom krátení predčasného starobného dôchodku podľa čl. 33 ods. 2. Dohovoru č. 128. Tento právny názor je však odlišný od právneho názoru, ktorý vyslovil najvyšší súd v rozsudkoch sp. zn. 7Sk/20/2019 a 7Sk/18/2019 a z uvedeného dôvodu je podľa senátu splnená podmienka § 22 ods. 1 písm. a/ SSP na postúpenie veci veľkému senátu.

21. Vzhľadom na to, že predmetom kasačnej sťažnosti je výlučne táto právna otázka, ktorú je potrebné vyriešiť vo veľkom senáte, pričom predkladajúci senát má za to, že preskúmané rozhodnutie žalovanej nie je v súlade so zákonom, keďže vychádza z nesprávneho právneho záveru v zmysle namietaných právnych záverov vyplývajúcich z označených rozsudkov Najvyššieho súdu SR, predkladajúci senát v zmysle § 466 ods. 5. písm. a/ SSP navrhuje, aby veľký senát podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovanej a vec jej vráti na ďalšie konanie.

22. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

